

[Duetoft]

Jeg har ikke spor lyst til at komme i personlig clinch med hr. Poul Nielson. Derfor skal min næste bemærkning opfattes med et gran salt.

Men alligevel synes jeg, det er fantastisk, at der fra Folketingets talerstol kan argumenteres på den måde, at hvis man er velinformeret, så er man enig med hr. Poul Nielson, og hvis man ikke er velinformeret, så er man uenig med hr. Poul Nielson. Jeg synes, det er ganske fantastisk, at man sådan kan slå ud med armene og sige: Nå ja, men alle dem, der er uenige med mig, og dem i fagbevægelsen, der er uenige med de tre forslagsstillere, er bare ikke informeret. Det kunne jo være, at de havde nogle saglige indvendinger imod det.

Det, der egentlig bragte mig herop, var hr. Jes Lunde. Det er en kendsgerning, at der var grænser for, hvor længe Jeppe var i Baronens seng. Dette varede tre kvarter, for det, hr. Jes Lunde nu siger i anden runde i musketerfortællingen, er, at man er velkommen, men det er bestemt på de tre partiers grundlag. Det diskuterer vi altså ikke. Vi kan ikke sætte nogen spørgsmålstejn ved det, der står i dette beslutningsforslag, og der kan ikke ændres nogen som helst fundamentale ting i det.

Jeg må sige, hr. Jes Lunde, at CD har megen lyst til at diskutere CO₂-afgifter og deres udformning, men vi har ikke lyst til at gøre det med bundet mandat. Vi har ikke lyst til at gøre det ud fra, at tre partier er enige om, hvordan tingene skal se ud, og er der nogen, der så gider skrive under på det, er det godt eller ikke godt.

Det er den mest skuffende melding, jeg har fået her i dag, hr. Jes Lunde. Jeg troede faktisk, at meningen var, at de tre partier ville lægge op til en reel forhandling. Men det, der sker nu, er altså, at vandpistolerne alligevel får lov til at ligge på bordet.

Formanden:

Hr. Jes Lunde har ordet for en kort bemærkning, og så skal vi til at tænke på ordførerrækkens slutning.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jo, men vi sidder faktisk hernede ved ordførerbordet for at lytte efter alle positive meldinger, for at lytte efter andre partier, som har lyst til at være med i det her, som er engageret på samme måde som vi i ønsket om at få nedbragt CO₂-forureningen.

Hvis CD begynder at spille de toner, så kommer der en kontakt med det samme med et ønske om at inddrage CD i kredsen af partier, som skal udforme det her i praksis. Men når CD siger, de vil have, at det skal være så åbent, at der også kan foretages fundamentale ændringer – underforstået: Det er ligegyldigt, hvad vi vedtager i dag – så må jeg sige nej.

Der har været en parlamentarisk proces op til det her, der har været forhandlinger med regeringen, der har været forhandlinger med os. Vi vedtager et beslutningsforslag. Vi vedtager det ikke for sjov. Det er ikke noget, man kan blæse på, når vi kommer til efteråret, og sige: Det var ligegyldigt, nu starter vi forfra.

Vi er kommet et stykke i processen. Der er altid muligheder for at stige på i processen, og jo før man stiger på, jo bedre er det for ens egen indflydelse.

Formanden:

I ordførerrækken er det så hr. Bilgrav-Nielsen, der har ordet.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Når man har hørt hr. Duetofts indlæg, kan man ikke rigtig forstå det afsluttende spørgsmål fra hr. Duetoft. Han bruger 99 pct. af sin tid på at nedgøre et forslag, og så virker han lettere irriteret over, at han ikke kan få et tilbud om at indtræde i forhandlingerne om sagen. Det er lidt svært at forstå sammenhængen. Det er mit klare indtryk, at sådan som debatten er forløbet indtil nu, er der god grund til, at de tre forslagsstillere rykker endnu nærmere sammen om denne sag. Naturligvis kan der forhandles, men det er også klart, at de indvendinger, vi har hørt i dag, tyder på, at man er mere optaget af at fiske enkelte påstande, der er kommet udefra, fra dele af erhvervslivet, fra dele af fagbevægelsen og andre steder fra, og forsøge at piske dem op til et niveau, hvor de slet ikke kan bære.

Hvis det er det ønske, man har politisk, så har det ingen interesse for de tre forslagsstillere at deltage i forhandlinger med de pågældende partier. Så fører det ingen steder hen.

Jeg må sige, at man virkelig har søgt efter de billige argumenter imod dette forslag. Først fører man frem – formentlig for at forsøge at irritere Socialdemokratiet – at fem borgmestre har gjort indvendinger imod dette, de nu skulle være med til at betale til: Det var penge, der skulle